
Z sesji Narodowej Rady Kultury.

Notatki Płockie 29/4-121, 93

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z sesji Narodowej Rady Kultury

W sali Koncertowej Zamku Królewskiego w Warszawie w dniu 12 listopada 1984 r. plenarne posiedzenie odbyła Narodowa Rada Kultury. Obradom, których tematem zasadniczym była rola i miejsce regionalnych towarzystw społeczno-kulturalnych w upowszechnianiu kultury, przewodniczył profesor Bogdan Suchodolski. Na obrady zaproszono także grupę działaczy ruchu społeczno-kulturalnego i naukowego, m.in. prezesa Towarzystwa Naukowego Płockiego — Jakuba Chojnackiego.

Stanowisko resortu przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Sztuki — Edward Gołębiowski, a stanowisko Zespołu Rady ds. przygotowania plenarnego posiedzenia — Janusz Modrzyński, dyrektor muzeum w Tarnowskich Górach i w Sosnowcu.

W dyskusji, popierając uchwały i prezentując różne formy działalności towarzystw, wypowiedzieli się: Anatol Omelaniuk — przewodniczący Tymczasowej Krajowej Rady Regionalnych Towarzystw Kultury (Wrocław), Wiesław Woźniak (Bydgoszcz), Bernard Waleński (Opole), Regina Zbytniewska (Trzebiatów), Aleksander Barszczewski (Warszawa), Zygmunt Wojdan (Radom), Józef Staszek — prezes Związku Podhalan (Nowy Targ), Andrzej Kwilecki, socjolog z poznańskiego UAM, Leon Miękina (Cieszyn), Stanisław Ośko — prezes Radomskiego Towarzystwa Naukowego i Szczepan Lewada (Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie).

W posiedzeniu uczestniczyli także: zastępca przewodniczącego Rady Państwa PRL — Kazimierz Secomski, członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Waldemar Świrgoń, wiceprzewodniczący CK SD — Jan Paweł Fajęcki, kierownik Wydziału Kultury KC PZPR — Witold Nawrocki, kierownik Wydziału Oświaty, Kultury i Spraw Społecznych NK ZSL — Stanisław Adamczyk.

Poniżej drukujemy dwa dokumenty przyjęte na tym posiedzeniu.

U C H W A Ł A

Uznając historyczny dorobek społecznego ruchu kulturalnego, doceniając rolę, wagę i znaczenie ogromnego potencjału twórczych sił skupionych w towarzystwach regionalnych i miłośniczych, stowarzyszeniach kulturalno-oświatowych i naukowych, Narodowa Rada Kultury uważa za niezbędne traktowanie wszelkich form społecznej aktywności jako ważnego elementu współtworzenia i realizacji polityki kulturalnej socjalistycznej Polski.

Z zadowoleniem przyjmujemy nowe akty prawne, przede wszystkim ustawy o upowszechnianiu kultury oraz prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury, a także o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego, które powinny stwarzać warunki do w pełni samorządnej, zgodnej z Konstytucją PRL, statutowej działalności i społecznego ruchu kulturalnego.

W przekonaniu, że prawidłowa realizacja wszystkich zapisów wymienionych ustaw przyczyni się do dalszego rozwoju aktywności w dziedzinie kultury Narodowa Rada Kultury uważa za celowe:

— podjęcie prac nad nowelizacją ustawy o stowarzyszeniach, która uwzględniając specyfikę regionalnych stowarzyszeń i towarzystw kulturalnych i naukowych określi zasady ich działania w istniejącym systemie prawnym oraz zapewni możliwość samorządnej realizacji ich celów,

— zmianę zasady gospodarczo-finansowej działalności społecznego ruchu kulturalnego poprzez usunięcie ograniczeń prawno-finansowych,

— zapewnienie prawa do korzystania ze środków będących w dyspozycji rad narodowych i administracji państwowej wszystkim stowarzyszeniom i towarzystwom,

— zapewnienie warunków rozszerzających możliwości korzystania z istniejącej oraz tworzenia własnej bazy dla realizacji celów statutowych zwłaszcza w zakresie działalności wydawniczej, badawczo-naukowej i upowszechnieniowej,

— uwzględnienie w programach szkolnych regionalizacji nauczania, jako skutecznego środka rozbudzania i kształtowania patriotyzmu wśród dzieci i młodzieży,

— uznanie prawa regionalnych towarzystw kultury do określenia swojej reprezentacji poprzez zalegalizowanie funkcjonowania Tymczasowej Krajowej Rady Regionalnych Towarzystw Kultury.

Narodowa Rada Kultury wyraża przekonanie, że właściwa i szybka realizacja przedstawionej uchwały stanie się impulsem do dalszego rozkwitu społecznego ruchu kulturalnego dla dobra polskiej kultury.

Warszawa, dnia 12 listopada 1984 r.